

[Aksel Larsen.]

hjemmemarkedet. Nu vil denne prisforhøjelse vel ikke bevirke et mindre forbrug, fordi det, folk må betale mere for landbrugsprodukterne på hjemmemarkedet, går i visse folks lommer; det må gå i landbrugerens lommer, og det giver dem evne til at have et større forbrug, end de ellers ville have. Der bliver vel nogenlunde balance, og det vil sige, at det private forbrug i alt væsentligt skulle begrænses ved hjælp af omsen.

Hvor meget har man så beregnet at omsen skulle give? Ja, den skulle give ca. 900 mill. kr. om året, og den højtærede finansminister siger i sin fremsættelsestale, at det ser ud til, at beregningerne holder stik. Det vil sige, at man gennem omsen inddrager ca. 900 mill. kr. årligt i købekraft, og det kunne jo antages, at det måtte bevirke et mindre forbrug, og det kunne måske få gunstige virkninger for valutabalancen.

Imidlertid kommer man så her med et forslag til en udskrivningslov, som siger, at indkomstkatten skal sættes ned med ca. 700 mill. kr. Jeg erkender, at 700 mill. kr. er ikke 900 mill. kr.; det er 200 mill. kr. mindre, men forskellen er dog ikke så forfærdelig stor. Når man sætter indkomstkatten ned, hvad gør man så? Så pumper man købekraft ud. Altså med andre ord, man inddrager 900 mill. kr. i købekraft og pumper 700 mill. kr. ud i købekraft. Hvis det ikke er Ebberød bank, så ved jeg ikke, hvad Ebberød bank er. Det er endog værre, end det lyder. Forholdet er nemlig det, at dem, man giver de 700 mill. kr., er ikke de samme som dem, der skal betale de 900 mill. kr. i oms. Ja, naturligvis, hele befolkningen må gennem sit forbrug betale omsætningsafgift — det ved vi godt; men der er blot det ved det, at ikke alle indtægtsgrupper i forhold til deres indtægt betaler lige meget i oms, for det er afhængigt af, hvor meget af deres indtægt de er nødt til at benytte for at anskaffe forbrugsvarer, der er belagt med oms.

Når vi nu tænker på udskrivningslovsforslaget, som det er fremsat, og læser, hvad der står i bemærkningerne, ser vi, som jeg tidligere har omtalt, at indtægter under 15.000 kr. skattepligtig indkomst kan regne med højst at få ca. 500 kr.s årlig skattelettelse, medens højere indtægter kan forvente

at få indtil 5 gange så meget i årlig skattelettelse.

Det skal vel nok passe, at de, der har indtil 15.000 kr. i årlig skattepligtig indtægt, kommer til at betale ca. 500 kr. årlig i oms; men de, der får større skattelettelse, tjener naturligvis på det, man her gør dels med omsen, dels med udskrivningslovsforslagets skala. Det vil altså i virkeligheden sige, at den meget store del, den største del af skatteyderne, der ligger under 15.000 kr.s grænsen, i virkeligheden kommer til at stå dårligere end størsteparten af dem, der ligger over 15.000 kr.s grænsen. De kommer til gennem omsen at være med til at betale til skattelettelsen — den ret betydelige skattelettelse — til de store mellemindkomster, dem, der går fra 15.000 kr. til vel ca. 35.000 kr. i skattepligtig indkomst.

Det er en asocial linje, og samtidig er det mig umuligt at se, hvorledes det skulle virke særlig forbrugsbegrænsende eller virke særlig godt på valutaen, at man inddrager 900 mill. kr. i købekraft ved hjælp af omsen og så pumper 700 mill. kr. ud ved hjælp af skattelettelser.

Af finanslovsforslagets § 1 ser vi, at staten regner med 4 indtægtsposter: skatter på fast ejendom, skatter på indkomst og formue, de af skattedepartementet oppebårne afgifter og de af departementet for told- og forbrugsafgifter oppebårne afgifter. Der er to af disse poster, som interesserer mig i denne forbindelse. Den ene er skatter på indkomst og formue. I det budget, vi lever under, beregnes de at give 4.150.000.000 kr. I det fremsatte forslag til finanslov beregnes de at skulle give 100 mill. kr. mere eller 4.250.000.000 kr.

Den anden post er de indirekte skatter — altså told- og forbrugsafgifter — og her lyder indeværende finansårs budget på 4.997.000.000 kr., medens finanslovsforslaget regner med 6.254.000.000 kr. Med andre ord: fra finansåret 1962-63 til finansåret 1963-64 regner man med en stigning på 100 mill. kr., hvad de direkte skatter angår — hvilket naturligvis er en skattenedsættelse, eftersom befolkningens indkomst er vokset — men man regner med en stigning i de indirekte skatter på op imod 1.300 mill. kr.

Jeg er ikke talsmand for, at alle indirekte skatter skal afskaffes; jeg kunne endda